

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De vindicta Dei in Damiatianos, qui fune crucifixu[m] traxerunt, cap. 27.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

Ieberrimum in tota ciuitate, ita vt ab illo tempore in maiori veneratione habita fit eadem crux.

CAPVT XXVI.

IN* comicia de monte, ante non multos annos, ** al. comicia*
inter duas cognationes militum tam graues inimi- *tatiu,*
citiæ ortæ sunt, vt se inuicem caperent & occide-
rent: die quadam cum plures vnus partis conuenif-
sent in ecclesia villæ, quæ Westupe dicitur, aduersæ
parti per vetulam proditi sunt: dederat enim signum
dicens: Quotiens intrauerint, totiens nolam trahā.
Quod cum fecisset, ecclesiam cum multitudine in-
gressi, armati super inermes irruerunt: quo viso, illi
arreptis sacris imaginibus, gladiis opposuerunt, spe-
rantes sibi illarum beneficio patci debere. Percussores
verò nullum loco exhibentes honorem, nullam sa-
cris imaginibus reuerentiam, ita hostium cruo-
rem stiebant, vt imagines oppositas mutilarent, ip-
sique crucifixo brachia præscinderent, & circiter o-
cto milites trucidarent in Ecclesia. Quod sacrilegiū
durè satis vindicatum est, nam infra breue tempus, ab
occisorum consanguineis, occidentiū numerosa mul-
tudo sic gladio deleta est, vt vix duo superessent: ve-
tula verò, quæ illos prodiderat, tēpore messis nimio ca-
lore aëris suffocata est. Et quid dicā de malis Christia-
nis, cum apud Damiatam Saraceni, Christum ignorā-
tes, ob injuriam imaginis eius grauiter sint puniti.

CAPVT XXVII.

CUm in obsidione Damiatæ maxima pars exer-
citus Domini Saracenis occurrisset, nescio
quo Dei iudicio, infideles fidelibus superiores
effecti, eos in fugam verterunt, multos ex eis occidē-
tes, & plurimos captiuos abducentes. Quod vt cogno-
uerunt in ciuitate obsessi, in tātam lætitiā resoluti
sunt, vt in confusionem fidei nostræ, laqueum collo
crucifixi injicerent, sicque sacram illam imaginem, a-
liis additis injuriis, per omnes plateas ciuitatis trahe-
rent, cum multa vociferatione & plausu manuum, vi-
ctoriam Deo suo adscribentes. Christus verò, qui
mortuus & quasi nullius valoris videbatur, in tā exe-

H h 2 grabi

crabili culpa, post breue tempus valde terribiliter re-
uiuiscere cœpit in vindicta. Nam Damiatianos, vt pe-
na concordaret illatæ iniuriæ, vlcibus percussit in
guttore, sic vt etiam cibaria non possent glutire, pau-
lo p̄st, ciuitatem ipsam inexpugnabilem eis abstulit
sua virtute, ita vt nec vnus in eius vastatione caderet
Christianus. Alia adhuc plura miracula de sacris ima-
ginibus tibi dicere possem, sed vsque ad decimam di-
stinctionem illa referuabo. Hoc etiam scias, quod vs-
que hodie Christus in suis membris crucifigatur, nunc
à Iudæis, nunc à Saracenis, nunc à falsis Christianis.

Mala. 3. Vnde per Malachiam conqueritur, dicens: Si homo
configit Deum, quia vos configitis me. Item, Et me
vos configitis gens tota. Christianos nostris tempo-
ribus à Iudæis esse crucifixos audiui; à Christianis a-
liquem ad literam esse crucifixum nondum audiui,
quosdam à Saracenis nuper fuisse crucifixos intellexi.

CAPVT XXVIII.

SVpradieta Diamata, cùm per obsidionem mul-
tum esset arctata, quidam ex paganis occultè
exeuntes de ciuitate, tum vt Christiani fierent,
tum vt mortem euaderent, ad nostros confugere cœ-
perunt, quos Saraceni insequentes, & comprehen-
dentes, reduxerunt, singulisque crucibus singulos ap-
pendentes, ad cõfusionem Christianorum supra mu-
ros omnes suspenderunt. APOLLONIVS: Quid sentien-
dum est de istis? CÆSARIVS: Si fidem stiebant, & in
fide timore pœnarum non nutabant, haud dubium
quin martyres sint. Non solum ab infidelibus Chri-
stus martyrizatur, sed etiam à malis Christianis per
pauperum injurias quotidie configitur & flagellatur.

CAPVT XXIX.

*Christi
pati in
pauperi-
bus, dum
à diviti-
bus af-
figuntur.*

NON est diu quòd quidam pauper, nescio qua
impellente necessitate, loqui volens Henrico
duci Louanij, qui adhuc superest, presentiam
illius adire tentauit; cui cùm vnus camerariorum in-
dignatus, scapulis eum impelleret, & passim baculo
cederet sine misericordia, Conuersus quidam ordinis
nostri